סוגיית

'מקום הווי סימן'

אלו מציאות דף כ"ג ע"ב

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

תמרור פתיחה לשאלה של אמורא לחברו

[תמרורים דומים: בעו מיניה/ בעי רב פלוני/ איבעיא להו]

בעא מיניה = הקשה ממנו

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

רַב בִּיבִי שואל את רב נחמן:

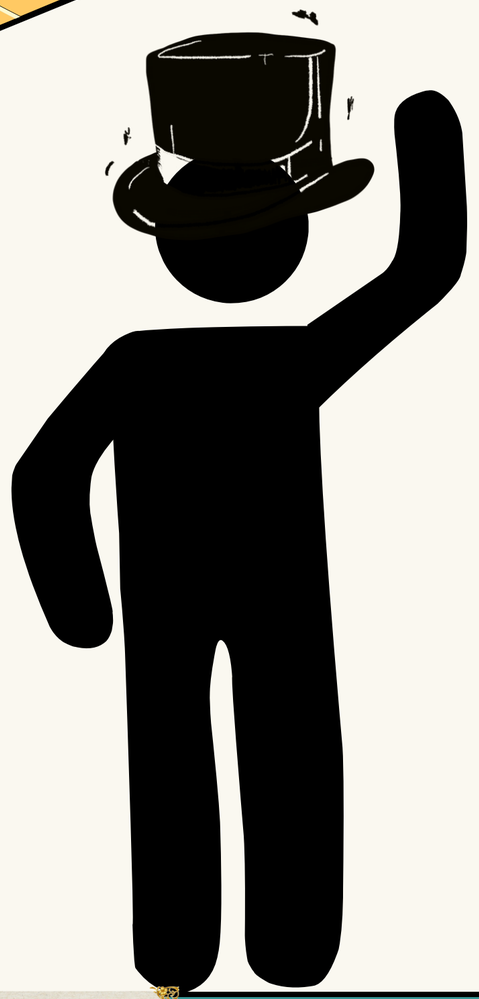

אם המאבד אומר למוצא האבידה את 'מיקום' אבידה (=היכן הוא איבד אותה) - זה יכול להיחשב כסימן?

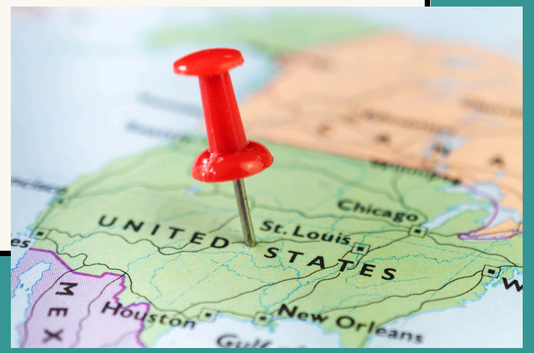

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

עונה רב נחמן לרַב בִּיבִי:

התשובה לשאלתך נלמדה
כבר בברייתא!
[="תניתוה"]

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

וכך כתוב בברייתא:

"מָצָא חָבִיּוֹת שֶׁל יַיִן וְשֶׁל שֶׁמֶן וְשֶׁל תְּבוּאָה וְשֶׁל גְּרוֹגְרוֹת וְשֶׁל זֵיתִים הֲרֵי אֵלּוּ שֶׁלּוֹ"

מה לדעתכם ההוכחה מהברייתא?

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

ממשיך רב נחמן ומסביר את ההוכחה:

אם אכן 'מיקום' האבידה היה
נחשב כסימן -
הברייתא הייתה מציינת זאת!
ומכך שהברייתא לא כתבה
שה'מיקום' נחשב סימן,
מובן שזה אינו נחשב כסימן

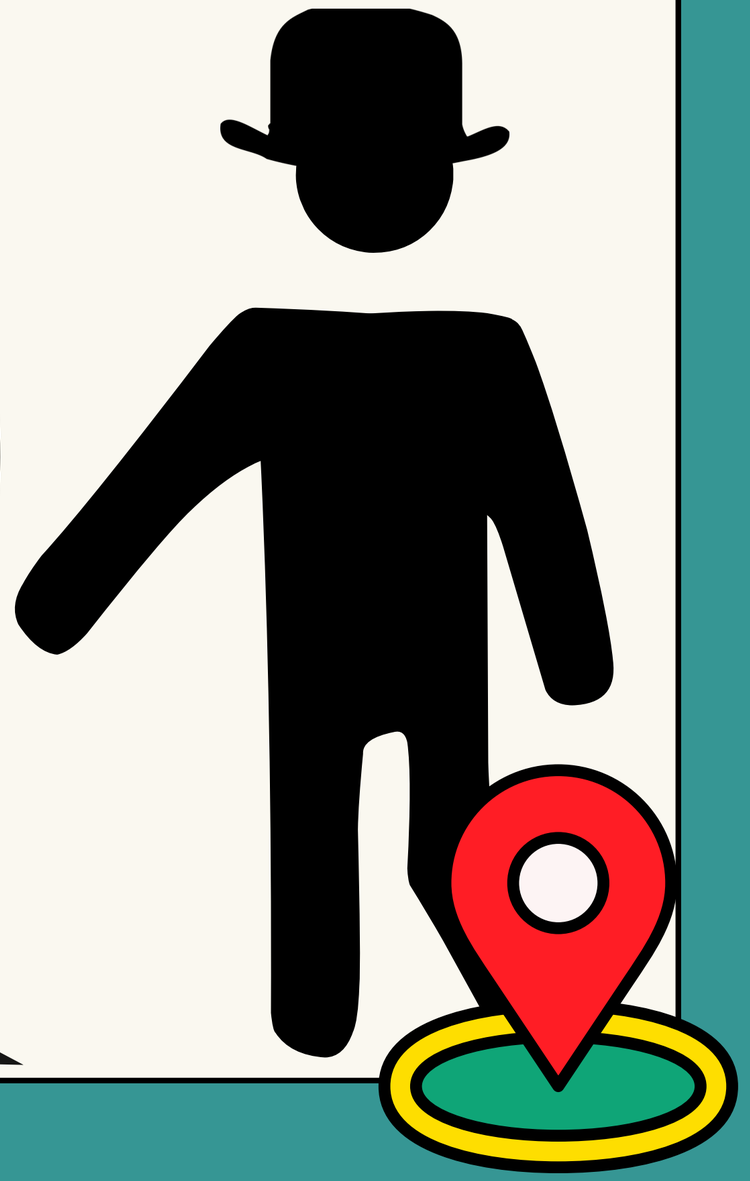

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

רב זביד דוחה את ההוכחה מהברייתא:

בברייתא שהובאה קודם מדובר בכלל במצב שונה מהרגיל:

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

מדובר בשפת הנהר [=רקתא דנהרא]

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

בברייתא שהובאה קודם מדובר שהחבית נמצאה במקום ששימש לעגינת הספינות המביאות ונוטלות דברים מישוב זה.

וכיון שיש שם תמיד הרבה סחורות והרבה אנשים, הרי ש[רק] במקום כזה,

‘**מיקום**’ האבידה לא יכול לשמש סימן.

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

רב מרי מחדד את טעמו של רב זביד:

מה טעם אמרו חכמים **רקתא דנהרא** [=שפת הנהר] אינו נחשב סימן? — מפני שאומרים אנו לטוען: כמו שהזדמן לך לאבד, נזדמן גם כן לחברך.

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

תמרור פתיחה להבאת
נוסח שונה
לדברים שנאמרו
קודם

איכא דאמרי =
יש האומרים

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

הגמרא מביאה נוסח שונה לדברי רב מרי:

מה טעם אמרו חכמים **מקום** אינו נחשב סימן? — מפני שאומרים אנו לטוען: כפי שנזדמן לך אותו מקום להניח בו אבידתך, נזדמן גם לחברך להניח אבידתו באותו מקום.

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

הגמרא מספרת על מעשה שארע:

ההוא גברא =

אותו אדם

תמרור של פתיחה לסיפור

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

בית גת
בית חרושת לייצור יין

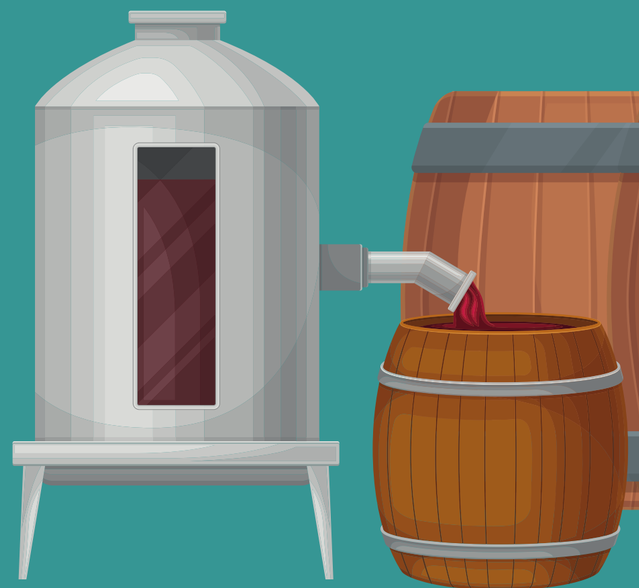

מצאתי מחוץ
לבית ה'גת' -
גוש של זפת.
מה הדין?

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

בית דין
של רב

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

שואלת הגמרא:

האם ניתן להוכיח מפסק הדין של רב - שהוא סובר שמיקום האבידה לא נחשב כסימן?

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

עונה רבי אבא:

לא!

לא ניתן להוכיח מכאן שרב סובר ש'מיקום' האבידה לא נחשב כסימן.

וטעם הדין במקרה זה הוא: משום שבמקרה הזה של גוש הזפת, צמחו עליו גם עשבים שונים.

והם מעידים כי גוש הזפת כבר 'שוכב' כך הרבה מאוד זמן.

ובמקרה כזה בוודאי שהבעלים התייאשו

קיצורי מילים:

שימו לב: המילים שדומות לעברית, או שיש עליהם 'כלל' כלשהו - מסומנות בירוק!

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

הָוֵי = נחשב.

תְּנֵיתוּהָ = כבר למדנו זאת במשנה/ברייתא.

וְאִי סָלְקָא דַּעְתָּךְ = ואם יעלה על _____.

לִכְרוֹז מָקוֹם = ש_____על מיקום האבידה.

בְּרַקְתָּא דְּנַהֲרָא = בשפת ה_____.

מַאי טַעְמָא = _____ _____.

דְּאָמְרִינַן לֵיהּ = _____ _____.

כִּי הֵיכִי = כמו ש...

דְּאִתְרְמִי = הזדמן.

לְדִידָךְ = לך.

נָמֵי = גם.

לְחַבְרָךְ = _____

הַאי = זה.

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

דְּאַשְׁכַּח = שמצא.

כּוּפְּרָא = זפת.

בֵּי מַעֲצַרְתָּא = בית הגת.

אֲתָא לְקַמֵּיהּ דְּרַב = הגיע לפני רב.

זִיל = לך.

שְׁקוֹל לְנַפְשָׁךְ = תקח ל_____.

חַזְיֵיהּ = _____.

דַּהֲוָה קָא מְחַסֵּם = שהוא מהסס.

פְּלוֹג לֵיהּ = תתן חלק לו.

לְחַיָּיא בְּרִי מִינֵּיהּ = לבני חייא מזה.

לֵימָא = לומר.

קָא סָבַר = שהוא סובר.

מִשּׁוּם יֵאוּשׁ בְּעָלִים נָגְעוּ בָּהּ = יש כאן גם יאוש של הבעלים.

דַּחֲזָא = _____.

דְּקָדְחִי בֵּיהּ חִלְפֵּי = שצמחו על זה עשבים.

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

בעא מיניה רב ביבי
מרב נחמן מקום הוי סימן או לא הוי סימן
אמר ליה תניתוה מצא חביות של יין ושל
שמן ושל תבואה ושל גרוגרות ושל זיתים
הרי אלו שלו ואי ס"ד דמקום הוי סימן
לכרוז מקום אמר רב זביד הכא במאי
עסקינן ברקתא דנהרא אמר רב מרי מאי
טעמא אמרו רבנן רקתא דנהרא לא הוי
סימן דאמרינן ליה כי היכי דאתרמי לדידך
אתרמי נמי לחברך איכא דאמרי אמר רב
מרי מאי טעמא אמרו רבנן מקום לא הוי
סימן דאמרינן ליה כי היכי דאתרמי לדידך
האי מקום אתרמי נמי לחברך האי מקום ההוא
גברא דאשכח כופרא בי מעצרתא אתא
לקמיה דרב א"ל זיל שקול לנפשך חזייה
דהוה קא מחסם א"ל זיל פלוג ליה לחייא
ברי מיניה לימא קא סבר רב מקום לא הוי
סימן א"ר אבא משום יאוש בעלים נגעו בה
דחזא דקדחי ביה חלפי:

ברקתא דנהרא.
והיין בא לעיר בספינה והלוקחין
מפנין הספינה ומניחו על שפת
הנהר ונושאין אחת אחת ופעמים
שטוכח: **איכא דאמרי כו'.** נפקא
מינה לאפי' כוון ואמר מקום מוסבה
מסויים לא הוי סימן: **כופרא.** זפת
דבר שאין בו סימן הוה: **מחסם.**
לשון לא תחסום (דברים כה). מגמגם
בדבר ולבו נוקפו: **דקדחו ביה חלפי.**
אורטי"א בלע"ז גדלו עליה. ס"מ מימים
רבים היה שם וכבר נואשו הבעלים:

הרב
יוסף חנינא ביינדמן
058. 7807. 420

הרב

יוסף חנינא ביינדמן

058. 7807. 420